

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Martina Chládky a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: J. A., narozen X,
bytem X

proti

žalovanému: Magistrát města Chomutov,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou v zákonem stanovené lhůtě, se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat meritorní rozhodnutí v řízení zahájeném příkazem ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou, ve lhůtě patnácti dnů od právní moci rozsudku. Žalobce se současně domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný doručením příkazu ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou, zahájil proti žalobci přestupkové řízení podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Podotkl, že tento příkaz byl doručen pouze do datové schránky žalobce, a nikoliv do datové schránky tehdejšího zástupce žalobce, ačkoli byl v době jeho vydání řádně zastoupen zmocněncem, vzhledem k čemuž měl žalovaný za povinnost doručit příkaz primárně zástupci žalobce, a nikoliv pouze žalobci. Žalobce proto na příkaz nereagoval, neboť spoléhal, že proti němu podá odpor jeho zástupce, když ostatně z toho důvodu si zástupce ustanovil. Zdůraznil, že předmětné zmocnění vzniklo již před zahájením přestupkového řízení, neboť bylo součástí písemnosti nazvané „Vyjádření k řidiči vozidla“, která byla dne 15. 3. 2022 žalovanému doručena prostřednictvím datové schránky. K povinnosti akceptovat písemné vyjádření obsahující zmocnění, které žalovaný obdržel před zahájením přestupkového řízení, žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28. Daný příkaz však nebyl doručen do datové schránky zmocněnce žalobce, vzhledem k čemuž lhůta pro podání odporu proti příkazu ani nemohla začít plynout. Žalobce se však dne 17. 3. 2023 dozvěděl, že žalovaný pochybil při doručování příkazu, když jej v červnu roku 2022 doručil zcela nesprávně a nezákonně pouze žalobci, a nikoliv jeho tehdejšímu zástupci, přičemž s ohledem na tuto skutečnost žalobce obratem podal do datové schránky žalovaného písemné sdělení k příkazu včetně podání odporu proti příkazu.
3. Odpor podaný žalobcem dne 22. 3. 2023 označil žalobce za řádný a včasný, když lhůta pro podání odporu nemohla ani počít plynout, nebyl-li příkaz doručen zástupci žalobce. Podle žalobce měl žalovaný po podaném odporu v řízení pokračovat a vydat meritorní rozhodnutí ve věci, což však neučinil. Jelikož žalovaný zůstal nečinný, podal žalobce po uplynutí šedesátidenní lhůty ode dne zahájení řízení dne 9. 6. 2023 k nadřízenému správnímu orgánu žalovaného žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený orgán žalovaného usnesením ze dne 21. 6. 2023, č. j. KUUK/094322/2023/DS/Zvo, předmětnou žádost postoupil žalovanému, a to bez jakéhokoliv přijetí opatření proti nečinnosti. Žalovaný však ve věci již dále nereagoval. Žalobce trval na tom, že podáním této žádosti naplnil podmínky pro podání nečinnostní žaloby, neboť již uplynulo více než 30 dnů ode dne podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti k nadřízenému orgánu žalovaného a žalovaný je ve věci stále nečinný.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval průběh správního řízení. Vysvětlil, že zmocněnci příkaz nedoručoval, jelikož neměl postaveno najisto, že došlo ke zmocnění. Konstatoval, že udělení plné moci je jednostranný právní úkon, který má být primárně doručen zmocněnci, aby s tím byl srozuměn a rozhodl se, jestli si přeje zastupovat zmocnitele, či nikoli. Podotkl, že mu bylo pouze sděleno, že si žalobce přeje být zastoupen a někdy v budoucnu by k udělení plné moci Ing. J. mělo dojít. Nebylo však prokázáno, že k udělení plné moci skutečně došlo, když žalobce nereagoval na výzvu ze dne 12. 5. 2022, ve které byl vyzván k doložení plné moci udělené zmocněnci. Ohledně rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28, žalovaný upozornil na větu: „*Sám stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že zmocnitel nemusí plnou moc výslovně akceptovat, postačí, pokud v souladu s ní v daném řízení jedná.*“ Sdělil, že mu v době vydání příkazu nebylo prokázáno, že k udělení plné moci došlo, a ani zmocněnec nijak svým jednáním neprojevil, že plnou moc by i byť konkludentně přijal. Podotkl, že Ing. J. je známá osoba – „profesionál“ v zastupování pachatelů dopravních přestupků, kteří mají sjednáno „pojištění proti pokutám“. Z toho je Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

podle žalovaného zřejmé, že předmětné jednání bylo úmyslné s cílem ztížit přestupkové řízení a zajistit, aby došlo k prekluzi odpovědnosti za přestupek. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017-30, a ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018-32, a dále na rozsudek zdejšího soudu ze dne 21. 12. 2022, č. j. 141 A 8/2022-25. Žalovaný předpokládal, že pokud by doručoval přímo zmocněnci, žalobce by namítal, že nebylo doručováno přímo jemu, neboť zmocněnec nedoložil, že zmocnění přijal. Za situace, kdy neměl postaveno najisto, že došlo ke zmocnění Ing. J., byl žalovaný přesvědčen, že postupoval správně, když příkaz doručoval přímo žalobci. Žalovaný tak setrval ve svém přesvědčení, že příkaz vydaný dne 9. 6. 2022 byl doručen řádně žalobci a dne 18. 6. 2022 nabyl právní moci, přičemž další kroky žalobce jsou pouze obstrukční praktikou. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobce

5. K vyjádření žalovaného učinil žalobce repliku ze dne 25. 8. 2023, ve které po shrnutí argumentace žalovaného z jeho vyjádření uvedl k věci samé následující. V jeho podání ze dne 15. 3. 2022, které odcitoval, byl zcela jasně vymezen rozsah zmocnění, když toto bylo uděleno pro případ zahájení přestupkového řízení dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, z čehož zcela jednoznačně vyplývalo, že v momentě, kdy žalovaný zahajoval řízení o přestupku provozovatele vozidla doručením příkazu, tak měl za povinnost příkaz doručit do datové schránky jeho tehdejšího zástupce, který byl v momentě vydání příkazu zmocněn právě pro případ zahájení řízení o přestupku. Nad rámec judikatury uvedené ve své žalobě žalobce dále odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 As 75/2014-27, z něž dovodil, že požadavek na akceptační projev zmocněnce (písemný, konkludentní) není dán, protože jde vždy o odpovědnost účastníka řízení (zmocnitele), aby byl vskutku dohodnut na zastoupení s osobou, jíž vystavil plnou moc. Žalobce tak setrval ve svém přesvědčení, že plná moc byla jeho zmocněnci před zahájením správního řízení a pro toto správní řízení platně udělena, a to v souladu s právy žalobce a zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Naopak žalovaný dle žalobce porušil přehlížením plné moci dle žalobce zákon, když nedoručoval příkaz zmocněnci žalobce a neinterpretoval právo na právní pomoc co nejšíře, k čemuž žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 9 As 87/2010-77. Žalobce ve své replice též odkázal na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2021, č. j. 50 A 27/2020-37, který dle názoru žalobce potvrdil jeho právní argumentaci.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím výslovně souhlasili.
7. Soud předesílá, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se žalobce může po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení domáhat, aby soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odstavce 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
8. Podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jsou podle názoru soudu splněny, neboť žalobce podal žalobu včas a po bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti ve správním řízení, jak vyplývá z žádosti žalobce o uplatnění

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

opatření proti nečinnosti ze dne 8. 6. 2023 a z navazujícího usnesení Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 6. 2023, č. j. KUUK/094322/2023/DS/Zvo, jímž byla předmětná žádost postoupena žalovanému.

9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 21. 2. 2022 obdržel žalovaný oznámení o podezření ze spáchání přestupku nezjištěným řidičem, který dne 10. 2. 2022 v 8:00 hodin v ul. X u č. p. X v obci Chomutov parkoval osobní vozidlo tov. značky Nissan, šedé barvy, registrační značky X, na vyhrazeném parkovišti s dopravní značkou IP 12 s dodatkovou tabulkou „Vyhrazeno pro ÚP Po-Pá 5:30-18:00 hod.“ bez uvedeného povolení. Dne 14. 3. 2022 byla žalobci jakožto provozovateli vozidla doručena výzva ze dne 7. 3. 2022, č. j. MMCH/23122/628/2022/ODaSČ/Chou, k uhrazení částky 500 Kč. Dne 15. 3. 2022 zaslal žalobce žalovanému prostřednictvím své datové schránky podání nazvané „Vyjádření k řidiči vozidla“, ve kterém kromě sdělení: „*K Vaší výzvě Vám sděluji, že jsem vozidlo řídil osobně.*“ uvedl: „*Pro případ zahájení přestupkového řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zmocňuji ke svému zastupování v celém tomto řízení [dle § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů], Ing. M. J., nar. X, trvale bytem X. Toto zmocnění je však časově omezeno do 30. 6. 2022.*“ Pod textem přípisu bylo uvedeno: „*J. A., X, X*“ s dovětkem „*provozovatel*“. Výzvou k doplnění ze dne 12. 5. 2022, doručenou žalobci dne 13. 5. 2022, vyzval žalovaný žalobce k doložení plné moci, kterou udělil Ing. M. J. ke svému zastupování v celém řízení. Předvoláním ze dne 17. 5. 2022, doručeným žalobci dne 2. 6. 2022, předvolal žalovaný žalobce k podání vysvětlení ke shora popsanému přestupku. Jak je ze správního spisu zřejmé, žalobce se k výzvě žalovaného nevyjádřil a k podání vysvětlení se nedostavil. Řízení o přestupku vedené proti žalobci jako řidiči vozidla žalovaný usnesením ze dne 9. 6. 2022, č. j. MMCH/23122/628/2022/ODaSČ/Chou, zastavil, neboť shledal v dokumentaci přestupku chybějící podklady pro zahájení řízení vůči této konkrétní osobě žalobce, který nereagoval na předvolání k podání vysvětlení. Dne 9. 6. 2022 byl žalobci prostřednictvím jeho datové schránky doručen příkaz vydaný žalovaným téhož dne pod zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou, kterým byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že „*jako provozovatel motorového vozidla tovární značky Nissan Navara, RZ: X, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť dne 10.2.2022 v 08:00 hodin v Chomutově, v ulici X, u domu s číslem popisným X, stálo motorové vozidlo tovární značky Nissan Navara, registrační značky X, v místě, kde tím nebyla respektována dopravní značka č. IP 12, Vyhrazené parkoviště s dodatkovou tabulkou č. E 13, Vyhrazeno pro ÚP ČR, PO-PÁ 5:30 - 18:00 hod.; vymezující parkování vozidel pouze s povolenkou vydanou Úřadem práce ČR, přičemž předmětné vozidlo nebylo viditelně označeno povolenkou k parkování. Neznámým řidičem tím došlo k porušení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a ke spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Provozovatel vozidla výše uvedeným jednáním nerespektoval ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu.*“ Za toto jednání byla žalobci uložena pokuta 1 500 Kč. Uvedený příkaz podle vyznačené doložky nabyl právní moci dne 18. 6. 2022. Odpor proti zmíněnému příkazu podal žalobce až dne 22. 3. 2023, přičemž v něm uvedl, že tak učinil až nyní, když si všiml pochybení žalovaného, který nedoručoval příkaz jeho zástupci, ač tak dle žalobce měl učinit na základě sdělení o zastoupení žalobce ve správním řízení učiněného v podání ze dne 15. 3. 2022, a dále uvedl Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

argumentaci obdobnou odůvodnění žaloby v tomto řízení. V podaném odporu žalobce zdůraznil, že podaný odpor je včasný, neboť příkaz doposud nebyl účinně doručen, a proto ani nemohla začít plynout lhůta pro podání odporu. Žalovaný následně připsal ze dne 22. 3. 2022 sdělil žalobci k jím podanému odporu, že lhůta pro podání odporu vypršela dnem 17. 6. 2022, a jedná se tedy o odpor opožděný.

11. Podle § 90 odst. 1 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem.
12. Podle § 150 odst. 3 správního řádu platí, že *„proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětuzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.“*
13. Podle § 94 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, vydá je správní orgán nejpozději do šedesáti dnů ode dne zahájení řízení.
14. Mezi účastníky není v posuzované věci sporné, že proti příkazu ze dne 9. 6. 2022 byl podán odpor. Podstatou věci je tvrzení žalobce, že odpor jím podaný měl za následek zrušení příkazu, avšak žalovaný, jakožto správní orgán prvního stupně, nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci. Žalovaný naopak zastává názor, že vydaný příkaz nabyl právní moci, jelikož žalobce proti němu řádný (včasný) odpor nepodal.
15. V projednávané věci je tedy stěžejní otázkou, zda měl žalovaný vést po podání odporu proti příkazu řízení o přestupku a v tomto řízení vydat rozhodnutí, či zda příkaz v té době již byl pravomocným rozhodnutím, a k jeho zrušení tak nedošlo. Pro posouzení této otázky je přitom klíčové zvážit, zda podání žalobce ze dne 15. 3. 2022 obsahovalo řádně udělenou plnou moc.
16. Podle § 33 odst. 1 správního řádu platí, že *„účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“*
17. Plná moc je podle ustálených judikatorních i doktrinálních závěrů jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, přičemž dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Obsahem průkazu plné moci musí být konkrétní rozsah zmocnění (srov. § 33 odst. 2 správního řádu), uvedení osoby, která je k zastupování účastníka zmocněna, podpis zmocnitele a je také třeba, aby plná moc obsahovala datum, není-li její časové omezení vyjádřeno ve vlastním textu, aby bylo zřejmé, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn úkony za zastoupeného činit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014-26).
18. V projednávané věci žalobce v podání doručeném žalovanému dne 15. 3. 2022 nazvaném „Vyjádření k řidiči vozidla“ současně uvedl, že v případě zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla zmocňuje Ing. M. J. ke svému zastupování. Ve výše uvedeném sdělení je k identifikaci osoby poskytující toto sdělení uvedeno: „J. A., X, provozovatel“. Toto sdělení nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem. Předmětné podání žalobce bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

žalovanému zasláno prostřednictvím datové schránky žalobce. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“) je datová schránka elektronické úložiště, které je určeno k doručování orgány veřejné moci, provádění úkonů vůči orgánům veřejné moci, dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob.

19. Podle § 18 zákona o elektronických úkonech platí, že fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba může provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky. Úkon učiněný osobou uvedenou v § 8 odst. 1 až 4 tohoto zákona nebo pověřenou osobou, pokud k tomu byla pověřena, prostřednictvím datové schránky má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, ledaže jiný právní předpis nebo vnitřní předpis požaduje společný úkon více z uvedených osob. Z § 8 odst. 1 zákona o elektronických úkonech plyne, že *„k přístupu do datové schránky fyzické osoby je oprávněna fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena.“*
20. Výkladem § 18 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích se zabývalo plénium Nejvyššího soudu ve svém stanovisku ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pln 1/2015, ve kterém uvedlo, že *„procesní úkon, učiněný prostřednictvím datové schránky za podmínek uvedených v § 18 odst. 2 zákona o elektronických úkonech č. 300/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, osobou tam označenou má stejné účinky jako procesní úkon učiněný písemně a podepsaný osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka. Je-li osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka, právnická osoba, má takový procesní úkon učiněný prostřednictvím datové schránky stejné účinky jako procesní úkon, který za právnickou osobu učiní písemně a podepíše osoba oprávněná jednat za právnickou osobu podle příslušného procesního předpisu.“* S výše uvedeným právním názorem se soud ztotožňuje, avšak v projednávaném případě není sporné, zda předmětný procesní úkon (podání) učinil žalobce, nýbrž zda podání žalobce ze dne 15. 3. 2022 obsahuje řádně udělenou plnou moc.
21. Obdobnou situací se zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 23. 4. 2019, č. j. 4 As 29/2019-33, uvedl: *„Ačkoliv procesní úkon učiněný vůči soudu z datové schránky se považuje za ‚podepsaný‘ a má stejné účinky jako úkon učiněný písemně a podepsaný, totéž neplatí pro plnou moc zaslanou soudu, jelikož plná moc není procesním úkonem, ale dokladem o tom, že účastník řízení je určitou osobou zastoupen. Skutečnost, že podání učiněné vůči soudu z datové schránky se považuje za podepsané, nelze proto ztotožňovat s podpisem na plné moci, který dokládá, že plná moc byla platně udělena jiné osobě. Jedná se tedy o odlišnou situaci, než kterou řešil Nejvyšší soud ve stanovisku ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Plsn 1/2015.“* S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a považuje jej za příléhavý i v nyní projednávané věci.
22. V poměrech projednávané věci soud konstatuje, že údajná plná moc ze dne 15. 3. 2022 (součást podání nazvaného „Vyjádření k řidiči vozidla“) nesplňuje výše uvedené požadavky na procesní plnou moc ve správním řízení. Jednou z náležitostí plné moci je i podpis zmocnitele, který však na plné moci absentuje, přičemž na tuto plnou moc v souladu s výše uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu nelze vztáhnout fikci podpisu dle § 18 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu sice lze plnou moc udělit ještě před zahájením správního řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 1 As 238/2015-28), nicméně v projednávaném případě údajná plná moc neměla předepsané náležitosti, jelikož neobsahovala podpis zmocnitele a rovněž na ní není uvedeno datum. Pro úplnost soud doplňuje, že odkaz žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2021, č. j. 50 A 27/2020-37, shledal v poměrech projednávané věci nepřiléhavým, neboť v něm nebyla řešena otázka absence podpisu plné moci, jak byla nastolena v této věci.

23. Z § 37 odst. 3 správního řádu vyplývá, že „*nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*“
24. Žalovaný na podání žalobce ze dne 15. 3. 2022 reagoval výzvou k doplnění ze dne 12. 5. 2022, kterou vyzval žalobce k doložení plné moci, kterou udělil Ing. M. J. k jeho zastupování v celém řízení. Žalobce na výzvu žalovaného nereagoval. Výzvu tedy podle názoru soudu lze považovat za výzvu k odstranění vad předmětného podání, nicméně ani na základě této výzvy nebyla žalovanému předložena platná plná moc udělená žalobcem Ing. M. J. Nad rámec žalobních námitek soud podává, že žalovanému nelze klást k tíži, že výzvu neadresoval též domnělému zmocněnci žalobce, neboť ten výslovně ani konkludentně nedal v řízení najevo, že by v řízení žalobce zastupoval, např. podáním žalovanému v předmětném přestupkovém řízení žalobce.
25. S ohledem na shora uvedené soud konstatuje, že v předmětné věci byl příkaz správně doručen přímo žalobci a odpor proti příkazu podán opožděně, jelikož nebyla ze strany žalobce udělena platná plná moc, kterou byl údajný zmocněnec žalobce zmocněn k jeho zastupování v předmětném přestupkovém řízení. Žalovaný tedy postupoval správně, když příkaz doručoval přímo žalobci.
26. Na okraj soud poznamenává, že žalobce se nejpozději po doručení příkazu mohl (a měl) dotázat údajného zmocněnce, zda mu byl příkaz taktéž doručen a jak bude ve věci dále postupovat, tedy zda hodlá proti příkazu podat odpor, či nikoli, zvláště když tomu předcházela výzva žalovaného ze dne 12. 5. 2022. Žalobci taktéž nic nebránilo v tom, aby z procesní opatrnosti odpor podal sám. To však žalobce neučinil, odpor řádně a včas nepodal, a předmětný příkaz proto nabyl právní moci.
27. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že u žalovaného neshledal nečinnost ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný v řízení o přestupku žalobce pravomocně rozhodl příkazem ze dne 9. 6. 2022, zn. MMCH/78578/628-p/2022/ODaSČ/Chou. Soud proto vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou a podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
28. Žalobcem navržené dokazování soud neprovedl, neboť navržené důkazní listiny byly též součástí správního spisu a takovými důkazy soud nad rámec správního spisu dokazování neprovádí.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. listopadu 2023

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu